

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 52. Rex Angliæ excommunicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

cimo excommunicationis fulmine percussisset; cumque ille multo acrius indignaretur, & omnes, quacunque in causa Romam ituros, prohiberet, Papa cunctos ejus subditos a juramento & fide ipsi præstita absolvit, poenam excommunicationis in eos decernens, qui ipsum Imperatorem agnoscerent. Hic effectus & exitus fuit decem annorum conatus, quo Pontifex Ottonem, præ alio, tandem ad Imperii solium evexerat.

Sæcul. XIII.
A. C. 1209.

§. LII.

Rex Angliæ excommunicatur.

Imperatore excommunicato, Regis Angliæ, quem jam prius Papa, lata sententia, a Communione Fidelium excluderat, in Sacram Sedem odium multo acrius accensum est. Jam ferme bien-
nium consumtum erat, ex quo Interdicto Ecclesiastico Anglia subjacebat, & Rex Joannes in Viros Ecclesiasticos ac etiam quosdam Laicos furebat. Tum
Papa duodecima die Januarii, anno millesimo ducentesimo nono, missis mandatis, Episcopos Londinensem, Elisiensem & Wigorniensem, Regem excommunicatum denunciare jusserat, nisi intra trimestre, quod ipsius nomine Abbas Bellocensis promiserat, læsæ Ecclesiæ damna resarciret. Tres vero illi Episcopi, Interdicto promulgato, ex Anglia

Math. Paris.
an. 1209.
Sup. n. 31a
40. ep. 211a

Sæcul XIII.
A. C. 1209.
solverant, Collegis suis, qui in Regno per-
manferant, curam commiserunt, senten-
tiam & mandata Papæ promulgandi.
Sed isti rem periculo plenissimam exequi
non sunt ausi.

Nihilominus intra brevissimum tem-
poris spatium Censura, Romæ lata, ad
omnium notitiam pervenit, atque in
plateis & foris quisque socio in aurem
garriebat, Regem esse excommunica-
tum. Cum Godefridus, Archidiaconus
Norwicensis, Westmonasterii negotiis
publicis cum aliquot sociis vacans, inter
cetera, tanquam arcanum, dixisset; Vi-
ris, Beneficia Ecclesiastica possidentibus,
jam tuto non licere, in Regis, Anathe-
mati subjacentis, Ministerio persevera-
re, ac deinde, insalutatis omnibus do-
mum concessisset, re ista ad Regem de-
lata, Archidiaconum comprehendi, vin-
culis ferreis oneratum in carcerem de-
trudi, ac pallio plumbeo premi iussit, cu-
jus ingens pondus, ac etiam inedia, in-
tra paucos dies miserum exanimavit.

Rex Joannes in suam familiam admi-
ferat quemdam, ut ferebant, Theolo-
gum, Magistrum Alexandrum Massonem,
qui Regis animum, sua sponte efferunt,
suggestis consiliis multo magis irritabat.
Hæc flagella, agebat, non ob Regis cul-
pam, sed ob populi peccata, Cœlum in
Angliam immisisse, & Regem irati Nu-
minis

minis esse Instrumentum, ad id ipsum Sæcul. XIII.
 constitutum, ut in virga ferrea subditos A. C. 1209.
 regeret. Allatis argumentis, a vero non
 abhorrentibus, Alexander iste probabat,
 nec bona sæcularia Regum aliorumve
 Principum, nec Reipublicæ Regimen aut
 subditorum ad Papam spectare, cum
 S. Petrus tantum potestatem Ecclesiasti-
 cam a Domino accepisset. Ceterum
 Regem usque adeo sibi obnoxium red-
 diderat, ut complura Beneficia ejus fa-
 vore & vi etiam adhibita obtinuerit.
 At Papa, comperta Magistri Alexandri
 doctrina, Beneficiis omnibus privatum,
 ad stipem ostiatim petendam redegit.

§. LIII.

S. Francisci primi Discipuli.

A quadriennio, ex quo S. Franciscus Sup. n. 8.
 se se Dei servitio totum quantum ad-
 dixerat, multum in via perfectionis vitæ per
 Christianæ processerat. Postquam, ut S. Bonav.
 vidimus, præsentem Episcopo Assisinate c. 2.
 omnia sua reliquisset, ex urbe egressus,
 & Dei Laudes decantans, in Silvas per-
 rexit. Tum ad vicinum Monasterium
 delatus, petitam eleemosynam sibi, ut-
 pote ignoto, non sine contemptu datam,
 accepit. Inde Eugubium venit, ubi a-
 micorum aliquis agnitum Franciscum
 paupere tunica donavit. Tunc vero le-
 pra invecis servire constituit; eorum
 N 4 pedes